

- ETUSIVU
- DVD
- AUDIO
- VIDEO
- KUVAT
- ARTIKKELIT
- INFO
- KAUPPA
- FOORUMI
- LINKIT

ARTIKKELIT

Web-toimitus:
mikko(at)syvallapelissa.com

[Takaisin artikkeleihin >>](#)

ADIHASLA

"Adihasla" on kohta jo pari kuukautta ulkona ollut Yellowmic -kollektiivin yhteisprojekti. Kyseessä on musiikki-DVD:stä (joka sisältää myös tunnin pituisen elokuvan) ja soundtrack-levystä koostuva paketti, jota ollaan työstyetty talkoohengessä jo parin vuoden verran. Leffan tekemisessä ovat olleet mukana muun muassa debyyttisooloalan Monspilla valmisteleva Pyhimys, Heikki Kuula sekä Jii-Pee. Seuraavassa artikkelissa edellä mainitut herrat kertovat Adihaslan tekemisestä ja muistelevat kuvaussessioita. Making of Adihasla.

Pyhimys: Vuoden 2006 vaihteen aikoihin Heikki (Kuula) puhui muutaman kerran perus illanistumisten yhteydessä, että haluais joskus tehdä oman blacksploitaatio -pätkän. Se sitten oli kehitelty mielessään tarinaa Adi Haslasta, joka täyttäisi kaikki ton ko. genren sankarin (tai anti-sankarin) tunnusmerkit. Mä olin ite siihen aikaan sivarissa, jossa oli paljon luppoaika, ja aloin miettimään, että jos tehtäis se oikeesti. Mä näytin sitte Heikille muutamia suunnitelmia paperilla, että miten se toteutettais ja kysyin, että onks se varma, että se haluaa mun vievän nyt kaiken ilon tästä ja tekevän siitä rankan ja vittumaisen projektin. Se suostu.

Heikki Kuula: Jenkeis räppärit on jo kauan tehny b-luokan leffoi, esim. Roc-A-Fella State Propertyjä jne. Leffa auttaa kuuntelijaa samaistumaan artistiin paremmin, ääni saa kasvot. Levy-yhtiöiden on muutenkin pakko alkaa keksii uusia tapoja markkinoida artisteja, Internetin laittaes räppäreit tiukoille. Luulen, et Suomessakin on pakko alkaa miettiä erilaisia formaatteja artistin esille tuomiseksi. Vaik Adihasla myöhästykin puol vuotta, oli sen ajotus oikea. 2007 suomi-elokuva täyttää sata vuotta ja Tarantino & Rodriguez -tiimiltä tuli Adin ilmestymisaikoihin suuren budjetin b-luokan elokuva.

Tähän väliin oli pakko kysyä alkuvuoden puhutuimmasta leffasta eli edellämainitusta Grindhouse-projektista. Onko itse pääpiru nähnyt jo molemmat osat? Onko Heikillä suosikkiohjaajaa?

Heikki: Olen nähnyt molemmat. Viihdyttävää katottavaa, vaikka olikin b-luokan leffoja, ja paljon oli jätetty hiomatta. Katon paljon leffoja laidasta laitaan, mut ei mitään erityistä fanitusta noita b-luokan leffoja kohtaan. Ei oo mitään varsinaista suosikkiohjaajaa, mut ehkä vois mainita Kaurismäen: se ei päässy mihinkään elokuvakouluihin sisään, sillä on oma tyyli ja paljon juttuja se on tehny.

Keskustelu jatkuu Adihaslan tiimoilta, kun Pyhimys pääsee vauhtiin leffan konkreettisesta tekemisestä.

Pyhimys: Me tehtiin kaikki niin organisoidusti ku pystyttiin. Suunniteltiin päivät, jollon ensin kirjoitettiin juoni ja dialogi, sen jälkeen treenattiin, ja kesällä kuvattiin. Kaikki kuvattiin kymmenessä päivässä, mutta ne kymmenen päivää oli helvetin paljon vaikeempi järjestää, ku me kuviteltiin. Heti, jos joku ei päässykään paikalle tiettyinä päivinä piti löytää uus päivä joka sopi kaikille. Vikat kohtaukset onki kuvattu 2007 tammikuussa.

Heikki: Talkoomeiningillä tehdyssä leffassa on myös se huono puoli, et "ohjaaja" ei esim. voi paljon komennella kännistä "näyttelijää" tai se lähtee baarin.

Pyhimys: Me ollaan parina aikasempana vuonna julkaistu Yellowmic-mixtape (2004 ja 2005), jonka ideana on ollut tuoda esiin meidän meininkiä vähän niinku kokonaisuutena, ja myös antaa tilaa vähän omaa tyyliä rikkoville yhteistyöprojekteille, ja muutenki artisteille, jotka on jollain tavalla lähellä. Koska DV-kameralla kuvatulle paskalaatutelle leffalle on hirveen vaikea löytää mitään "omia" markkinoita, niin me yhdistettiin nää kaks asiaa, ja tehtiin Adihasl-soundtrack. Koska toi DVD on sinänsä vähän hasardi tuote, ku kukaan ei tiedä mitä se oikeen sisältää, niin on hyvä, että toi CD ainaki korvaa sen rahan menetyksen, jos ne läpät ei sitte loppujen lopuks aukee kellekään muulle ku meille.

Heikki: Omasta mielestäni DVD+CD pakettia tulee kelata edelleen Yellowmic Mixtape kolmosena, kaikki muu on bonarii. Ihmisten näyttää olevan vaikea hahmottaa kokonaisuutta, koska se on niin iso. Täytyy sanoa, et omasta mielestäni tää paketti on tän vuoden Suomen kovin mixtape.

Pyhimys: Leikkausvaiheessa huomattiin, että vaikka me oltiin kuinka visualisoitu ne kohtaukset pään sisällä siinä kuvausvaiheessa, ei se leikkausten rytmittäminen ollukaan kovin helppoa. Sit jos halus jättää jonku epäoleellisen tai muuten vaan tönkön osan pois kohtauksesta, se jatkumo ei ollukaan siinä kuvakerronnassa kovin saumaton. Erityisesti kohtausten alut ja loput oli aika töksähdyksiä, ja me jouduttiin sitten keksimään sinne kaikenlaista. Onneks mä ja Heikki voitiin leikkausvaiheessa vielä kaikilla omilla säädöillä vähän korostaa sitä, että tää ei tosiaan oo kovin vakavissaan tehty, vaikka töitä onki tehty tosissaan.

Me oltais voitu lähteä väkisin vääntämään tosta sellasta, ku se alkuperänen mielikuva oli, mutta koska meillä nyt on jotenki samalla tavalla kieroutunu huumorintaju, niin otettiin semmonen aika avoin linja kaikille kokeilulle, vaikka ne saattoki aluks tuntua vähän oudoilta. Jere-Sedän scoremusat tuki sitä visiota jotenki vielä yllättävän hyvin, ja nyt mä oon tyytyväinen lopputulokseen, pääasiassa siitä syystä, että vaikka toi on mitä on, niin ei sitä ainakaan oo aiemmin tehty, eikä tyyliäji seuraa mitään valmista kaavaa.

Jere-Setä?

Pyhimys: Jere-Setä löytyi Heiniksen tuplaajan, eli Ezkin aka Cadillac Ezkaladen koulusta Heltechistä. Mies auttoi ensin äänen miksausksessa, mutta kun Syvällä Pelissä kuvausryhmä oli kuvaamassa sessioita tuolla em. koululla, niin mieshän rävytti kehiin hienon junkkabiitin. Bongasin miehen myöhemmin Basso -lehden pikkujutusta, mutta kun en tuota elektronisen musiikin genreä tunne, niin ei jäänyt mitään mieleen. Jeren projekteja ovat myös lopputeksteissä mainitut Luomuhappo ja Hissi Elenktoniks. Itselle ainoa kohta, joka vielä naurattaa tuossa Adihaslissa on lopussa, kun Heikki lähtee himastaan, ja baarista bongattu tyttö sanoo, että keitti kahvia. Heikki lähtee vastaamatta ovesta ulos - taustalla soivan biisin nimi on sattumalta Paskaa kahvia.

Heikki: Leikkausta, äänitystä ja kuvausta tehdes tuli mieleen ekat kerrat ku tehtiin räppii Pyhin kans 2000. Biitit oli paskoja, eikä mikään toiminu, mut silti piti raivareis tehdä lisää ja lisää. Ekan tälläsen projektin jälkeen voi sanoa, et oon oppinu ihan vitusti ja pelotella ihmisiä elokuvil Adihasl 2: Daniel ja Adihasl 3: Danielin paluu.

Pyhimys: Adihasl nimi tuli Heikin biisistä, jossa se rimmaa sanan "Adidasta" kanssa. (Tietysti siis sen takia myös leffassa Adilla on aina uudet addun kledjut, kiitos siitä Popot-liikkeelle.) Mutta kun ruvettiin miettimään mikä tämän nuoren pikkurikollisen oikea nimi olisi, päädyttiin siihen, että se on Adi Hasla. Ristimänimenä Antti, jota käyttää vaan äiti Anneli. Heiniksen seinänaapurissa asuu Hasala, jonka summeria kuvattiin alkukohtauksessa, siitä piti digitaalisesti sitten poistaa yksi a.

Heikki: Heiniksen toinen seinänaapuri on riski: homo pirinisti, joka änkes kerran sisään eikä lähteny millään pois. Heinis joutu menee nukkuu vasara tyynyn alla, ku sen vieres tuijottaa pirinidehintari.

Pyhimys: Loppuvaiheessa alko painamaan aika kova stressi päälle tän projektin kanssa, ku jotenki se ei vaan tuntunu etenevän. Vaikka enää ei tarvinnu paikalla olla, ku muutama ihminen kerrallaan, niin jotenki se

editoiminen vaan vei kauemman aikaa ku kuviteltiin. Erityisesti äänisuunnittelu vei aikaa. Yhen kohtauksen ääniraidan fiksaamiseen meni yhtä kauan ku kuvaraidan leikkaamiseen. Jossain vaiheessa sitä vaan alko ajattelemaan, että ei mietitä mitään deadlineja, tehään vaan valmiiks sitä tahtia kun tulee. Ei siinä vaiheessa tullu mieleenkään, että se vois mitenkään venyä kesälle. Julkasuaika ei kuitenkaan hirveen mielellään olis lähellä mun tai Heikin levyn julkasua, jotka tulee molemmat jo kesän lopussa tai syksyn alussa. Sit tietenki mitä enemmän aikaa niiden levyjen nauhotukset on vieny niiden deadlinejen lähestyessä, sitä hitaammin Adihasla on edistyny.

Kuten jo tarinan alusta käy ilmi, Pyhimys suoritti leffan tekemisen aikaan siviilipalvelusta, joka kuitenkin ehti päättyä syksyllä 2006 - samaan aikaan, kun CD+DVD -paketin ilmestymistä alettiin jo hiljalleen promota. Vaikuttiko sivarin loppuminen aikatauluihin tai koko projektiin mitenkään?

Pyhimys: Ei se kyllä vaikuttanu mihinkään asiaan mun elämässä negatiivisesti, että tuli se velka maksettua. Mun duuni tässä, niinku monessa muussakin projektissa koostu kaikkein suurimmalta osalta järjestelystä, joka ei näy missään krediteissä. Organisointi oli sivarin loppuessa jo mulle pään sisällä aika selvä, enkä mä menny sit sen jälkeen enää edes duuniin, eli ei se kyllä tätä julkasua viivyttäny. Mä voisin tietysti luetella kuinka meillä oli muutama muukin levy työn alla, ja keikkojaki oli kiitettävästi, mut todellisuudessa se aika mitä todella istuttiin työpisteellä ei ollu tunneissa niin suuri, ettei aikaa ois ollu. On vaan vaikee saada ihmisiä paikalle, kun kellekään ei makseta mitään.

Heikki: Mulkin on pikkanen paskanmaku suussa tän projektin tiimoilta, enkä ihan heti rupee yhtä isoon projektiin.

Pyhimys: Levyn tekoprosessi oli aika tavanomanen, vaikka mä otinki yhteyttä artisteihin enemmän ku ennen. Oli hauska saada uusia tyyppejä mukaan meijänki levyille, vaikka toi oli kanssa semmonen homma, joka vaati enemmän duunia ku ois uskonu. Nauhotuksia peruuntu vitusti, ja loppuviivalla vielä vedettiin Super Janne pois trakkilistoista, kun verseä ei saatu millään purkkiin. Armolta piti aluksi tulla remiksi, ja sit ku projekti veny, niin se muuttu biisiksi. Varattiin yhdeks yöks Hattutehtaan studio, jossa meidän piti nauhottaa. Sit Julma-Henkka oli myös puhunu, että tekis Armon kanssa biisin, ja niiden piti aluks nauhottaa se samalla. Henkan levyllä oli siinä vaiheessa jo enemmän ku tarpeeks biisejä, ja yhdistettiin sitten noi projektit. Asalla oli sillon keikka Myka 9:n lämpärinä, ja se tuli soundcheckistä käymään mestoilla, ja heitti sitten verssun. Tohtori-Tero saatiin bonuksena, kun sattui olemaan Henkan mukana.

Kultabassokerhossa vieraillessaan Pyhimys ja Jii-Pee kertoivat tehneensä Teflon Brothersien biisin Matkal kotiin New Yorkissa kuvattua kuvasarjaa varten. Tehtiinkö koko kappale siis todella vain sopivaksi musiikkivideoa varten?

Pyhimys: Mä en muista ihan satavarmasti kuinka tää meni, mut koska kaikilla oli oikeestaan vaan omia biisejä siinä vaiheessa, ei oltas saatu minkäänlaista lomavideoa aikaan, jos niistä ois alkanu työstämään. Ei kukaan meistä jaksa nähä niin paljon vaivaa, jos ei oo oma biisi kyseessä. Sen takia myös vähän päädyttiin tohon stillikuvatekniikkaan, koska ois muuten voinu jäädä materiaalin kerääminen puolitiehen, ja sitä kautta paskaa kuvaa lopulliseen pätkäänki.

Meillä oli tästä kokemusta Ilman paineit videon kohalla, ku ei sitä aina kehtaa mennä räppäämään johonki kadunkulmaan ugrilaisella. Musiikin tekemisen kautta on tullu semmonen tapa, ettei oikeen tuu otettua omaks iloks mitään lomakuvia tms. ja siks pitää lastenlastenki vuoks aina vähän yrittää kerätä jotain mediaa. Mä taisin keksiä idean tohon biisiin, ku olin ainoona käyny nykissä ennenki, ja siellä oli semmonen tunnelma, et kaikki on koko ajan menossa johonki.

Jii-Peen kuultua Pyhimyksen ja Heikin olleen juttelemassa mukavia Adihaslasta, halusi mies kertoa myös omista kokemuksistaan projektiin liittyen. Tässä siis vielä kolme ikimuistoisinta Jii-Peen viettämää hetkeä Adihaslan parissa.

01. Tulin takasin Suomeen muutaman kuukauden työharjoittelusta Swazimaasta ja sillä aikaa Pyhimys ja Heikki olivat työstäneet ensimmäisen version Adihaslan käsikirjoituksesta. Nyt puhutaan siis toukokuusta 2006. Mä olin jokseenkin paskana Suomeen tulosta, koska laskeutuessa Helsinki-Vantaalle satoi rakeita ja päädyin punkkaamaan Kannelmäkeen semmoiseen ahdistavaan luukkuun. Pyhimys tuli kylään esittelemän Adihaslan ideaa ja toi samalla uunituoreen "Ai tähän väliin?"

-EP:n. Käytiin pihalla röökillä ja Pyhille jäi kämpän avaimet. Juotiin kaljaa ja Wild Africa -kermalikööriä, kunnes mentiin taas pihalle jazztupakille ja Pyhillä piti olla avaimet. Sisään pyrittäessä Pyhi ilmoitti kylmään tyyliinsä, ettei hänellä ole avaimia eikä se ainakaan ole vähissäkään määrin hänen vikansa.

Multa paloi tietysti käämit: eka ilta Suomessa ja hiprakassa seisomassa vesisateessa Kantsussa. Aloitettiin soitto-urumba, että mistä saataisiin auto ja kuski, jotta saataisiin vara-avaimet Vantaalta. Kukaan ei juurikaan tuntenut tuskaamme, joten aloimme miettiä seuraavaa luonnollista peliliikettä: kuinka murtaudutaan kämppään. Asunto oli ensimmäisessä kerroksessa, joten punttasin Pyhiä ja se aloitti ikkunan kaltoinkohtelun. Melko nopeasti tuuletusakkuna antoi periksi ja aukesi hajoamatta, joten Pyhi pääsi sisään ja avasi oven. Tunnin päästä asunnonomistaja soittaa, että naapurit ovat ilmoittaneet epämääräisistä tyypeistä, jotka kiipesivät ikkunasta sisään. Totta kai riitaannuin häiskän kanssa ja sain kaksi viikkoa aikaa poistua mestoilta. Tämä oli ensimmäinen kosketukseni Adihaslain.

02. Koen velvollisuudekseni myös esitellä Fässen, sillä tuo Etelä-Karjalan lahja aamuöisille grillijonoille on alunperin mun kaveri, johon tutustuin way back Lappeenrannassa. Fässe muutti Helsinkiin ja päädyttiin lopulta kämppiksiksi. Kysyttiin Pyhin kanssa Fässeä näyttelemään mun kanssa hölmöä Vittukäden velanperijää Adihaslain ja Fässe suostui heti ja kyseenalaistamatta. Aiemmin Fässe vaikutti Yellowmicissa kuskina ja avarakatseisten, mutta ärsyttävien naisten rankaisijana, läpällä. Meitä kaikkia varmaan yllätti Haslan kasvaminen projektin edistyessä, mutta hauskinta oli kattoa vierestä, kun asiat pikkuhiljaa valkenivat Fässelle. Kaverilla oli hyvin vähän mitään käsitystä siitä mitä me tehtiin. Silloin, kun Haslan traileri tuli nettiin Fässe koki jonkinasteisen järkytyksen ja kysyi aidosti ihmeissään: "Mitä vittua toi kaikkien nähtävillä tekee!"

03. Ehkä hauskin Adihaslain muisto liittyy kanssa Fässeen. Olimme Lappeenrannassa rilluttelemassa ja Pyhi soitti, että kai muistamme seuraavalle päivälle sovitut kuvaukset. Aamulla ajettiin kuoleman krapulassa Helsinkiin, mutta piristykseenä meillä oli jalassa Lappeenrannan sittarista löydetty Feel Free -tarralennarit. Bee-free oli kokenut nimenvaihoksen, mutta kantsulaisena toki tunnistin nuo OG-lennarit, jotka ovat aina väärässä jalassa. Stadissa kuvaukset päättyivät luonnollisesti sekiksiin ja seuraavana päivänä kuvattiin Heikin tyttöystävän vanhempien talossa entistä kaameammassa krapulassa. Jengi sääti valoja ja ääniä yms. asioita, joista minä en tiedä mitään.

Heiluin paikalla making of -kamera handussa ja löysin hemmetin ison pyöreän lasimaljan/kultakala-akvaarion. Jos pää mahtuu sinne niin se laitetaan sinne. Lasimalja toimi pärisyttävänä kaikukoppana ja beatboxaus kuulosti jopa minun taidoillani ällistyttävältä. Päädyttiin asettamaan malja Fässen päähän, joka aloitti hetimiten aggressiivisen beatboxauksen. Pyhi tuli paikalle ja alkoi räpätä Herätä mut maanantaina -styleään. Näky oli krapulassa lähes uskonnollinen: 110 kiloinen karjalainen mölisee höyryn ja syljen sumentama akvaario päässään ja jonnin verran pienempi sylkykone räppää pää punaisena. Harmi, ettei pätäkä löytänyt tietään making offiin.

www.yellowmic.com
www.myspace.com/adihasla
www.pyhimys.com
www.myspace.com/heikkikuula
www.myspace.com/rosvojay

- Mikko Määttänen